

சிறுவர்

அமுதம்

19.03.99

எண்ணம் 10

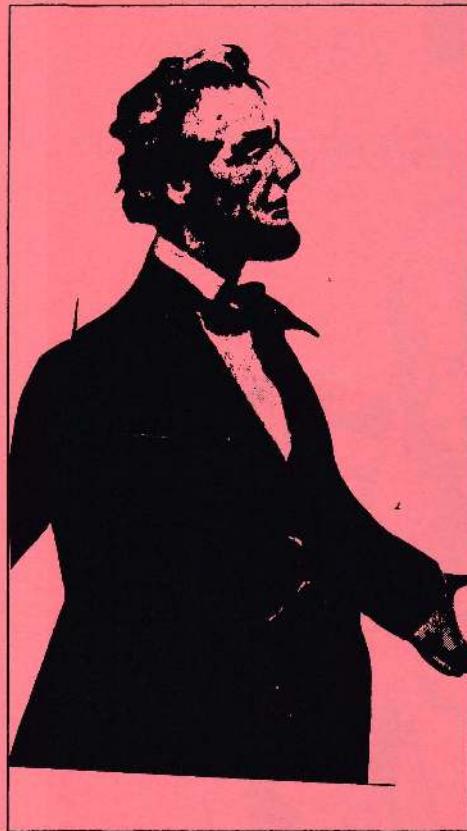
கிள்ளணம் 3

சிறுவர் இலக்கிய மாத சஞ்சீகை

Kinder literarisches Magazin

ஆபிரகாம் லிங்கன்

கறுப்பு இன (நீக்ரோ)
மக்களை வாழ்வித்த
உத்தமர் என்று
உலகத்தவரால்
வர்ணிக்கப்படும்
ஆபிரகாம் லிங்கன்,
அமெரிக்காவின்
பதினாறாவது
ஜெனாதிபதி மட்டுமல்ல!
அமெரிக்காவின் தலை
சிறந்த தலைவர்களுள்
ஒருவர். மிகவும்
வறுமையோடு போராடி,
படிப்படியான அயராத
உழைப்பாலும்,
அவருக்கே உரிய
உயர்ந்த பண்பாலும்
உயர்ந்த நிலையை
அடைந்தவர்.

“எட்டு மணித்தியாலத்தில் ஒரு மரத்தை வெட்ட வேண்டுமாயின், அதில் ஆறு மணித்தியாலத்தைக் கோட்ரியைக் கூராக்குவதிலேயே நான் முனைவேன்.” என்பது ஆபிரகாம் லிங்கனின் கூற்றுக்களில் ஒன்று. எந்தச் செயலையும் திட்டமிட்டு, தயாரித்துக்

கொண்டே செயலாற்ற முனைய வேண்டும் என்ற தீவிரமான கருத்தைக் கொண்டவர் லிங்கன்.

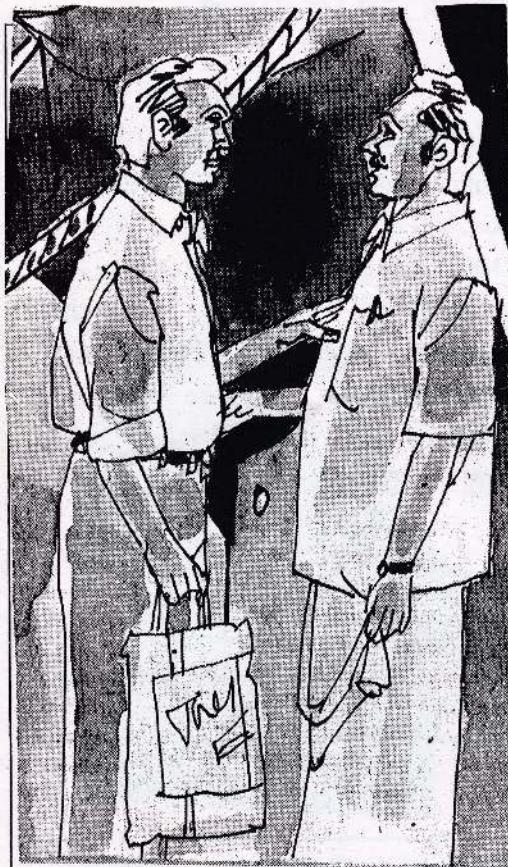
இயற்கையான நகைச்சவையாலும்,
மனிதநேயத்தினாலும் மக்களைக் கவர்ந்தவர்
விங்கன். தேர்தல் சமயத்தில் ஒருமுறை எதிர்க்கட்சி
வேட்பாளருடனேயே காரில் செல்ல வேண்டிய நிலை
ஏற்பட்டது. கூட்டத்தில் பேசும்போது “வாக்காளர்களே!
சொந்தக் காரில் வந்து வாக்குக் கேட்க முடியாத
ஏழை நான். எனக்கு வாக்களியுங்கள்.
இல்லாவிட்டால் உங்களின் பொன்னான
வாக்குக்களை எதிர்க்கட்சி வேட்பாளருக்கே
கொடுத்து விடுங்கள்.” என்று சொன்னார்.

Ⓐ பகைவன் நண்பனாக மாறும்போது உண்டாகும் சந்தோஷத்தை விடவும், வேறு சுகம் எதுவும் இல்லை. -ஜூலியஸ் ஸீஸர்-

Ⓐ அன்பு, அறிவு, இனிமை, இருக்கம், எளிமை, ஒழுக்கம், ஒப்புரவு, கண்ணோட்டம், கல்வி, விருந்தோம்பல் இந்தப் பத்துக் குணங்களும் யாரிடம் இருக்கிறதோ அவரைத்தான் பண்பாடு உடையவர் என்று அழைக்கின்றோம்.

-முகம்மது யூசுப்-

பசுத்தோல் தந்த உணம்

வந்தார். பொதுவான இடங்களிலும் பசுவைக் கண்டால் மரியாதையாகவும், பயபக்தியாகவும் வணங்கி வந்தார்.

பசு புனிதமாகப் போற்றப்படுவது என்பது உண்மைதான். அதற்காக இவ்வளவு பயபக்தி

மாது என்று
அழைக்கப்படும்
மாதவனுக்கு
அம்மாவோ,
அப்பாவோ, நெருங்கிய
உறவினர்கள் இல்லை.
மிகவும் ஏழையாக
இருந்த அவர் இன்று
பெரிய பணக்காரராக
இருக்கிறார். அவர்
எப்படிப்
பணக்காரரானார்
என்பது எல்லோருக்கும்
பெரிய புதிராக
இருந்தது. அது
மட்டுமல்லாமல் அவர்
வீட்டு வாசலில் பசுவை
விக்கிரக உருவத்தில்
வைத்து வணங்கி

எதற்கு?. இதை எல்லோரும் தங்களுக்குள் எண்ணிக் கொள்வார்களேயொழிய யாரும் மாதுவைக் கேட்டது கிடையாது. அவரும் சொன்னது கிடையாது. ஒருநாள் அவரின் வீட்டுக்கு அவரது நெருங்கிய நண்பர் வந்தார். நண்பரும் பரம ஏழைதான். இப்பொழுதும் ஏழையாகத்தான் இருந்தார். அவர் மாதவனைப் பார்த்து, “மாது, நீயும் என்னைப் போல ஏழையாகத்தானே இருந்தாய். எப்படிப் பணக்காரனானாய்? எங்கேயாவது திருடனாயா?. அல்லது யாரையாவது ஏமாற்றிப் பெற்றுக் கொண்டாயா?” என்று கேட்டார்.

அதற்கு மாதவன் சிரித்துக் கொண்டார். “அது கதை அல்லவா!, நீ தெரிந்து தானாக வேண்டும். என்னைப் பெற்ற அம்மாவையும், அப்பாவையும் இழந்தபோது என்னிடம் இருந்தது ஒரு பசுமாடு தான். அதையும் எனது வறுமையால் சரிவரக் கவனிக்க முடியவில்லை. அதுவும் திடிரென ஒருநாள் கண்ணை முடிக் கொண்டது. எனக்கு எதுவுமே புரியவில்லை. இறந்த பசுவின் தோலை உரித்தெடுத்தேன். அதைக் காய வைத்து விற்றாவது சில நாட்களைப் பட்டினியாக இல்லாமல் வாழலாம் என்று நினைத்தேன்.

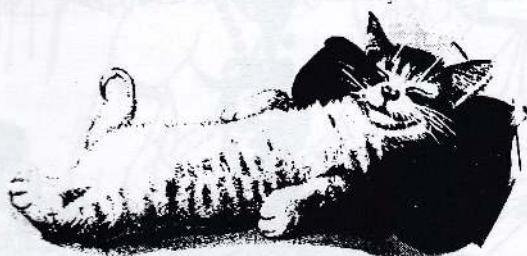
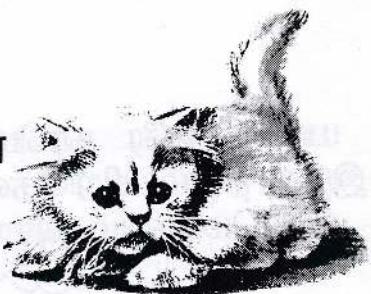
ஆனால் என் எண்ணம் நிறைவேறவில்லை. பசுவின் தோலை யாரும் வாங்க முன்வரவில்லை. வேதனையோடு வழி நடந்தபோது சிறிய காட்டில் அகப்பட்டுக் கொண்டேன். களைத்துப் போயிருந்த

நான் ஆலமரமொன்றின் கீழே படுத்துத் தூங்கி விட்டேன். திடீரென்று குதிரையின் காலடிச் சத்தமும், சிலரின் கூக்குரல் சத்தமும் கேட்டது. பயத்தோடு நான் மரத்தின் விழுதுகளைப் பிடித்துக் கொண்டே மரத்தில் ஏறி ஓளிந்து கொண்டேன்.

சிறிது நேரத்தில் இரவாகியது. யாரோ ஆட்களின் பேச்சுச் சத்தம் கேட்டது. பயத்தால் நடுங்கிக் கொண்டிருந்த எனக்கு அவர்கள் என்ன பேசகிறார்கள் என்று புரியவில்லை. என்கையிலிருந்த பசுத்தோல் தவறிக் கீழே விழுந்தது. தங்களை யாரோ பிடிக்க வருகிறார்கள் என என்னிக் கொண்டு அவர்கள் தங்கள் கையிலிருந்த மூட்டையை விட்டுவிட்டு ஒடி விட்டார்கள். காலையானதும் நான் கீழே இறங்கியபோது மூட்டை தட்டுப்பட்டது. அதைத் திறந்தபோது அதற்குள் தங்கக் கட்டிகள் இருந்தன.

யாரும் அதைத் தேடுகிறார்களா? என்று சிலநாட்கள் தெருக்களில் கடைகளில் கவனித்தேன். யாரும் கிடைக்கவில்லை. எனவே, இறைவன் என் பசுவின் உருவில் உதவி புரிந்ததாக நினைத்தேன். அதனால் தான் பசுவைத் தெய்வமாக வணங்குகின்றேன்.” என்று கூறி முடித்தார். நண்பரும் “நீ அதிஷ்டசாலி தான்.” என்று மாதுவை அணைத்துக் கொண்டார்.

வெள்ளைப் பூனை

வெள்ளை நிறத்தொரு பூனை - எங்கள்
வீட்டில் வளருது கண்மெர் !
பிள்ளைகள் பெற்றதப் பூனை - அவை
பேருக்கொரு நிறமாகும்.

சாம்பல் நிறமொரு குட்டி - கருஞ்

சாந்து நிறமொரு குட்டி

பாம்பு நிறமொரு குட்டி - வெள்ளைப்
பாலின் நிறமொரு குட்டி

எந்த நிறமிருந்தாலும் -அவை

யாவும் ஒரே தரமென்றோ?
 இந்த நிறம் சிறிதென்றும் -இஃது
 ஏற்றமென்னும் சொல்லலாமோ?

வண்ணங்கள் வேற்றுமைப் பட்டால் -அதில்
 மானுடர் வேற்றுமை இல்லை!
 எண்ணங்கள் செய்கைக் களாலும் -இங்கு
 யாவர்க்கும் ஒன்றேனல் காணீர்!
 -மகாகவி சுப்பிரமணியபாரதி-

சராசரியாக ஒவ்வொரு மனிதனும் ஆண்டுக்கு 2.4
 கிலோகிராம் உப்பைத் தின்கிறான். நன்றியை மில்லி
 கிராம் அளவில் கூட வெளிப்படுத்தத் தயங்குகிறான்.
 -அய்க்கே-

சாமியின் தந்திரம்

கண்ணபுரத்தில் ஒரு சாமியார் இருந்தார். அவர் ஒன்றும் பெரிய ஞானியோ, பெரிய படித்த மேதாவியோ அல்ல. சாமர்த்தியசாலியான போலிச் சாமியார் அவர். ஆனாலும் மக்கள் அவரின் சொல்லை மிகவும் புனிதமாகக் கருதி வந்தார்கள். ஒருநாள் அவரிடம் மூன்று வியாபாரிகள் வந்தார்கள். மூவருமே நண்பர்களாக இருந்தபடியால், ஒன்றாகக் கூட்டுவியாபாரம் செய்ய எண்ணினார்கள்.

மூவருமே சாமியாரிடம் வந்தார்கள். அவர் அவர்களிடம் எதுவுமே பேசவில்லை. கையை மேலே

தூக்கிக் கொண்டு ஆள்காட்டி விரலை மேலே உயர்த்திக் காட்டினார். அதை அவர்கள் தனித்தனியாகவே வியாபாரம் செய்யும்படி சாமியார் சொல்வதாக எண்ணிக் கொண்டார்கள். அவர்களில் ஒருவர் செய்த வியாபாரம் நஷ்டப்பட்டது. மற்றவர்கள் இருவரும் பெரிதாக லாபம் எதையும் பெறவில்லை. எனவே திரும்பவும் சாமியாரிடம் வந்தார்கள்.

சாமியை வணங்கி, “சாமி, நீங்கள் சொன்னது போல தனித்தனியே வியாபாரம் செய்தோம். ஒருவரின் வியாபாரம் நஷ்டமாகி விட்டது. மற்ற இரண்டு பேர்களுக்கும் பெரிதாக லாபம் எதுவும் கிடைக்கவில்லை.” என்றார்கள். சாமியார் பேசாமலே திரும்பவும் முன்பு போலவே கையால் சைகை செய்தார். அதற்கும் அவர்கள் புதிய அர்த்தத்தைக் கற்பித்துக் கொண்டார்கள். நஷ்டமடைந்தவரை விலக்கிவிட்டு மற்ற இருவரும் கூட்டுவியாபாரத்தில் ஈடுபட்டார்கள்.

அதிலும் பெரியலாபத்தை அவர்கள் சம்பாதிக்கவில்லை. எனவே மூவருமே சாமியின் செய்கையால் குழம்பிப் போய் விட்டார்கள். திரும்பவும் சாமியிடமே வந்து அதனுடைய அர்த்தத்தைத் தெளிவாக்க நினைத்தார்கள். மூவரும் வரும் வழியில் சாமியின் உதவியாளன் அதாவது வேலையாள் வந்து கொண்டிருந்தான். மூவருமே

அவனிடம் சாமியின் சைகையின் கருத்தைத் தெரிந்து கொள்ள எண்ணினார்கள்.

வேலையாள் அவர்களிடம், “எனக்கு அதைப் பற்றி என்றும் தெரியாது என்று சொல்லியிருப்பார். நீங்கள் மூவரும் கூட்டுவியாபாரத்தில் வாபம் பெற்றிருந்தால் வெற்றி என்று சொல்லி விளக்கம் தந்திருப்பார். மூவருமே நஷ்டப்பட்டாலும் தோல்வி என்று சொல்லியிருப்பார். இப்போது போய்க் கேளுங்கள். எல்லாம் ஆண்டவன் செயல் என்று சொல்லுவார். அவர் சொல்வதைக் கேட்காமல் சுயமுயற்சியால் முன்னேறுங்கள். அவரைப் பற்றி நான் அறிந்தது இவ்வளவு தான்.” என்றார்.

மூவரும் ஒருவரையொருவர் பார்த்து விழித்துக் கொண்டனர்.

*****
இறைவா! வாழ்க்கை என்ற நடன அரங்கில் நீ இசை மீட்டுவதைப் பார்க்கிறேன். வசந்த காலத்தின் உருவில் உனது புன்னகை என்னை வாழ்த்திச் செல்கிறது. மலர்களினிடையில் மணத்தை முகர்ந்து கொண்டிருக்கும் புற்களில் உன் முனைமுனைப்பு எனக்குக் கேட்கிறது. சிறு குழந்தையின் மழலை நம்பிக்கையைத் தருகின்றது. உன் அன்பை அட்டா! ஒரு பெண் சுமந்து வருகிறாள்.

-இரவீந்திரநாத்தாகூர்-

தமிழ்ச் சொற்கள்.

கூரை (வீடு, குடிசை-போன்றவற்றின் மேல்பக்கம் கூரை என்று பெயர்.

கூறை என்பதற்குப் புதிய ஆடை, புதிய துணி என்று பெயர்.

விளை என்பது பயிர் விளைவதைக் குறிக்கும்.
விழை என்பதற்கு விரும்பு, ஆசைப்படு என்பது பொருள்.

கேள் என்பதற்குக் கேட்டுக்கொள், உறவு (சொந்தம்) என்று பொருள் பெறும்.

கேழ் என்பது ஒளியைக் குறிக்கும் சொல்லாகும்.

துறவு என்பது சன்னியாசம், விட்டு நீங்குதல்.
துரவு என்பது கிணறு, குளம் என்று கருத்தாகும்.

நரை என்பது வெள்ளை நிற மயிரைக் குறிப்பதாகும்.
நறை என்பது வாசனை என்று கருத்துப்படும்.

பரவை என்பதற்குக் கருத்து கடல் என்பதாகும்.
பறவை என்பது உங்களுக்குத் தெரியும்.

புரம் என்றால் நகரம், ஊர் என்பது கருத்தாகும்.
புறம் என்பதற்கு வீரம், வெளிப்புறம் என்று பொருள் பெறும்.

பொருப்பு என்பது மலையைக் குறிக்கும்.

பொறுப்பு என்பதற்குக் கடமை, கடமை உணர்ச்சி என்று பெயர்.

வேளம் என்னதற்கு வசிப்பிடம், ஊர் என்ற கருத்தைக் கொடுக்கும்.

வேழம் என்பது மூங்கில், கரும்பு, யானை என்ற கருத்துக்கள் உண்டு.

மருப்பு என்பது யானைத்தந்தம்
மறுப்பு என்பது இல்லை என்று கருத்தாகும்.

கொளு என்பது உடம்பில் உள்ள விலா எலும்பாகும்.

கொழு என்பதற்குச் செழிப்பு, கொழிப்பு (எண்ணெய்க்கொழுப்பு) என்பது கருத்தாகும்.

விரகு என்பது தந்திரம் என்று கருத்தாகும்.
விறகு சமைப்பதற்கான விறகாகும்.

முளை, முளைப்பது என்ற கருத்தைக் கொடுக்கும்.
முழை என்றால் குகை என்ற கருத்தைக் கொடுக்கும்.

முளை என்றால் அறிவு, தலையிலுள்ள முளை என்பது உங்களுக்குத் தெரியும்.

முழை என்பதற்கு அகப்பை, பெரிய கரண்டி என்று கருத்தாகும்.

கிழவி என்பது முதாட்டி அல்லது வயதில் முதிர்ந்த பெண் என்பதாகும்.

கிளவி என்பது சொல் என்று கருத்தாகும்.

தாள் என்பதற்கு பாதம் (கால்) திறப்பு, காகிதம் (ஒரு கடதாசி) என்று கருத்து வரும்.

தாழ் என்பது வணங்கு, தாழ்ந்து போதல் என்ற பொருளில் வரும்.

தாளி என்பது தாளித்தல் (சமையல்பாகம்), ஏச்சரிக்கை, கண்டிப்பு என்ற கருத்துக்களில் வரும்.

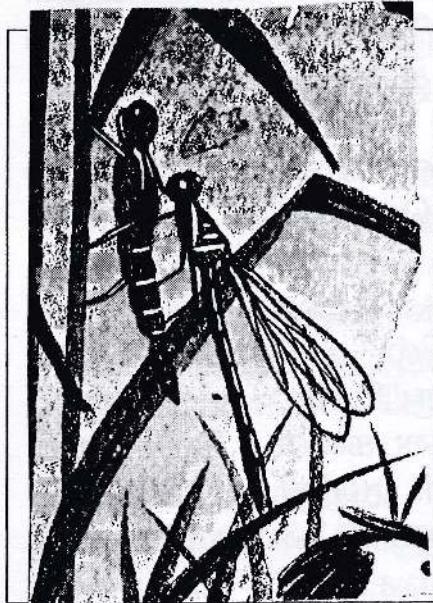
வீட்டைக் கட்டிப் பாராதவன், மண்ணில் இருந்து கவர் முளைத்ததாக எண்ணக் கூடும்.

-எஸ்டோனியப் பழமொழி-

தோல்விகளுக்குப் பிறகு உண்மையிலேயே சக்தி மிக்க மனிதனாக நீங்கள் திகழ வேண்டுமானால், இப்பொழுது முதலே “போதும்,போதும், என்று வெற்றிதேவதையே உங்களுக்கு உத்தரவிடும் வரை முயற்சி செய்து கொண்டே இருங்கள்.

-நார்மன் வின்சென்ட்-

தும்பி

கிராமத்தின்
மத்தியில் உள்ள
அந்தக் குளத்தில் மேலே
தும்பிகள் பறந்து
கொண்டிருந்தன. கூடவே
அவைகளின் சிறகடிக்கும்
சத்தமும் கேட்டது.
எங்கிருந்தோ தும்பி
ஒன்று பறந்து வந்தது.
பறந்தபடியே “என்ன?
எல்லோரும் கலவரமாக
இருக்கிறீர்கள். என்ன
நடந்தது?” என்று

கேட்டது. “எங்களின் பெரியண்ணாவை இந்தக்
கரையில் வாழும் ஒணான் பிடித்துச் சாப்பிட்டு
விட்டதே!” என்று கவலைப்பட்டது தும்பிகளில்
ஒன்று.

“ஜயையோ” என்று கவலையோடு முனகியது
தும்பி. “ஜயையோ என்றால் என்ன?, அச்சச்சோ
என்றால் என்ன? நாங்கள் பிறந்த வேளை,
இல்லாவிட்டால் பறவை இனமாகவோ, பூச்சி
இனமாகவோ பிறந்திருக்கலாம் அல்லவா?
இறக்கைகள் இருப்பதால் பறவை இனத்திலும்

சேர்ப்பில்லை. பூச்சி இனத்தோடும் நம்மைச் சேர்க்க மறுக்கிறார்கள். வினோதமான பிறவிகள் நாங்கள்.” என்று சலிப்போடு சொல்லிக் கொண்டது வயதில் முதிர்ந்த தும்பி.

அதைக் கேட்டதும் எல்லாத் தும்பிகளும் வயதான தும்பியை நெருங்கின. “என்ன வினோதம்! அதைத் தான் சொல்லேன், சின்னன்னை! என்றன எல்லாத்தும்பிகளும். நாங்கள் ஒரு இடத்தில் இருப்பதில்லை. பறந்தவாயே கூடுதலாக இருப்போம். பறந்தபடியே நீருள்ள இடங்களில் முட்டைகளை பெண்தும்பி இடும். முட்டைகள் நீருக்குள் மூழ்கி அடியிலுள்ள சேற்றில் ஓளிந்து கொள்வோம். பின் புழுக்களாகி விடுவோம்.

மூன்று ஆண்டுகள் சேற்றுக்குள் கஷ்டப்பட்ட வாழ்க்கை. சேற்றுக்குள்ளேயே இருந்து பன்னிரண்டு முறை தோலுரித்துக் கொள்ளுவோம். பிறகு தும்பி என்ற பெயரோடு வெளியேறி விடுகின்றோம். எங்கள் இறகுகள் காய்வதற்கு இரண்டு மணித்தியாலங்கள் வேண்டும். விரித்த சிறகுகள் விரித்தது தான். இறக்கும் வரை சுருக்குவதில்லை. ஒரு நிமிடத்துக்கு ஆயிரம் முறை சிறகுகளை அடிக்கிறோம்.

வண்டு, சிலந்தி போன்றவைகளை உணவாக உண்ணும் நாம் பறந்தபடியே அவற்றை உண்ணுவோம். எந்தப் பக்கமும் உருட்டிக் கொள்ளும் இரண்டு பெரிய கண்கள். 20,000 கூட்டுக்கண்கள். இக்கண்களால் பின் பக்கத்தையும், மேல் பக்கத்தையும் கூடப் பார்க்கும் தன்மை உண்டு. செடிகளில் நித்திரை செய்கிறோம். பூச்சிகளை விடவும் வேகமாகப் பறப்போம். ஒணான், பல்லி போன்றவைகள் எங்களைப் பிடித்து உண்ணுகின்றன. என்று நீண்ட பிரசங்கம் செய்தது சின்னன்னா.

பின் பெருமுச்சு விட்டது. அப்போது “என் சின்னன்னா, பெருமுச்சு விடுகின்றாய்?” என்று கேட்டன. “உங்களுக்கு என்ன தெரியும்! பல்லி ஒணான் போன்றவை உண்ணாவிட்டால் மட்டும் கூடுதலான நாட்கள் வாழ்ந்து விடுவோமா! என்ன? எங்கள் வாழ்வு சில வாரங்கள் தான்.” என்றது சின்னன்னா. எல்லாத் தும்பிகளும் உடம்பைச் சிலிரத்துக் கொண்டன. பின் “போனால் போகட்டும். இருக்கும் வரைக்கும் ஆனந்தமாக வாழ்ந்து கொள்வோமே.” என்றவாயே ஆனந்தமாகச் சிறகடித்துக் கொண்டன.

-பாமினி அருள்வரதன்-

பூ வியாபாரி

விற்குமே! நோசாசெடிகளுக்கு எவ்வளவு பசளையிட்டு, கவனித்துத் தீவிரமாக சிலகாலமாக மரத்தில் பூக்களை விடவே விற்குமே! நோசாப்பூக்கள், ஒரு பூவே ஜம்பது சதத்திற்கு விற்குமே! நோசாசெடிகளுக்கு எவ்வளவு வளர்த்து வருகின்றான். பூக்களுக்கு ஜாதி ஏது? மதம் ஏது? எல்லோருமே விரும்பி வாங்குவார்கள். கல்யாணம் போன்ற சுபகாரியங்களாக இருந்தாலும், கோயில் காரியங்கள், மரணச் சடங்குகள் போன்றவைகளாக இருந்தாலும் பூக்கள் இல்லாமல் நடக்குமா?

அதிலும் நோசாப்பூக்களுக்குத் தான் எவ்வளவு மவுச.	சிலகாலமாக இல்லாமல் நிறைய இருக்கின்றன.
நோசாப்பூக்கள் போகின்றதே!	இல்லாத திருடப்
மொட்டுக்கள் மாணிக்கம் வேளையில் பூக்கள்	

படுகின்றன. யாரென்று கண்டு பிடிக்க முயற்சி செய்தான். முடியவில்லை. தங்கையின் வீட்டுக்கு ஒருதரம் போக வேண்டி இருந்தது. பூச்செடிகளே களவு போய் விடுமோ! என்று பயந்து கொண்டே தங்கை வீட்டுக்குச் சென்றான்.

தங்கையின் கணவனான வியாபாரம் இரத்தினத்திடம் தன் சொல்லிக் நட்டமடைவதைச் கவலைப் பட்டான். இரத்தினம் அவனிடம் “மச்சான், உன் வீட்டில் நாயில்லையா?” என்று கேட்டான். இல்லை என்று தலையாட்டினான் மாணிக்கம். “எங்களிடம் இரண்டு நாய்கள் இருக்கின்றன. ஒன்றைக் கொண்டு போ. உனக்குப் பழக்கமான நாயான படியால் உன் வீட்டில் இருக்கும்.” என்று சொல்லித் தன் வீட்டு நாய்களில் ஒன்றைக் கொடுத்தனுப்பினான் இரத்தினம்.

மாணிக்கம் நாயோடு வந்த நாளில் இருந்து ஜ்ராசாச்செடியில் தினசரி பூக்கள் தான். மாணிக்கத்தின் பூ வியாபாரமும் நன்றாக நடந்தது. மாணிக்கம் தன் நாயை நன்றியுடனும் அன்புடனும் பார்த்துக் கொண்டான்.

தெரிந்து கொள்ளுங்கள்!

⊕ மே டே (MAY DAY) அதாவது மே முதலாம் திகதி தொழிலாளர் தினமாக இருப்பது உங்களுக்குத் தெரியும். மே டே என்பது ஒரு அடையாள எச்சரிக்கையாகவும் இருக்கின்றது. கப்பல் மாலுமிகள் இதனைப் பயன் படுத்துகிறார்கள். “கப்பல் ஆபத்தில் இருக்கிறது. உதவி தேவை என்பது இதற்குப் பொருள்.

⊕ மாபெரும் வீரரான நெப்போலியன் 1821 ஆம் ஆண்டு காலமானான். உலக வரலாற்றில் நெப்போலியனின் வெற்றிகள் பெருமையோடு பேசப்படுகின்ற அதே வேளையில் வாட்டர்லூவில் ஏற்பட்ட அவனது பெரிய தோல்வியையும் வரலாறு நினைவில் நிறுத்திக் கொள்ளும்.

“ABLE WAS I SAW ELBA” என்று நெப்போலியன் சொல்லிய வார்த்தை சிறப்பு மிக்கது. பின் பக்கமாக வாசித்தாலும் அதே வார்த்தை தான் வரும்.

“ஏமாற்றிவிட்டான் அப்பா”

சங்கரன் மகனை வியப்புடன் பார்த்தார். ஒவ்வொரு முறையும் தேர்ச்சித் தாளைப் பெருமையோடு தந்து கையெழுத்து வாங்கிச் செல்லும் முரளி இன்று தலை குனிந்து நிற்கிறான். “என்ன காரணம் படிக்காமல் இருந்ததாகவும் தெரியவில்லை. கல்லூரியில் படிக்காமல் இருந்தானா? ஒவ்வொரு முறையும் வகுப்பில் முதலாம் இடத்தைத் தானே பெற்று வந்தான். இரண்டாவது இடத்தில் இருக்கின்றான்?”

நிமிர்ந்து மகனைப் பார்த்துக் கேட்டார், “ஏன் முதலாவதாக வரவில்லை?” அவனும் குனிந்தவாரே “வகுப்பில் புதிதாக செல்வன் என்று ஒருவன் வந்திருக்கின்றான். அவன் என்னை விடவும் கெட்டிக்காரனாக இருக்கின்றான். அடுத்த முறை அவனை வென்று விடுவேன்.” என்றான். அப்பா சங்கரன் தேர்ச்சித் தாளில் கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுத்தார். தன்நம்பிக்கையோடு சொல்லிய மகனைப் பார்த்துச் சந்தோஷம் கொண்டார் சங்கரன்.

அடுத்த தவணையும் வந்தது. முரளி இரவு பகல் பாராமல் படித்தான். அப்பாவுக்கும் அம்மாவுக்கும் மகனைப் பார்க்கச் சந்தோஷமாகவும் அதேவேளையில் அவர்களுக்குப் பயமாகவும் இருந்தது. “கடவுளே! கவனமெடுத்துப் படிக்கும்

பின்னை பரீட்சையில் நல்ல புள்ளிகள் பெற வேண்டுமே! குறைந்தால் அந்த ஏமாற்றத்தை அவன் தாங்குவானா?" என்று தங்களுக்குள் வேதனைப் பட்டனர்.

ஒரு நாள் பாடசாலைக்குச் சென்று அழுது வீங்கிய முகத்தோடு முரளி வந்தான். யாரோடும் எதுவும் பேசாமல், சாப்பாடும் வேண்டாமென்று சொல்லி விட்டுப் படுத்து விட்டான். அம்மா முரளியின் நெற்றியில் கைவைத்துப் பார்த்தாள். ஏதாவது செய்கிறதா? பள்ளிக்கூடத்தில் ஏதாவது பிரச்சனையா? என்று விசாரித்தாள். இல்லை என்று தலையை ஆட்டி விட்டு, "என்னைக் கொஞ்ச நேரம் தனியே இருக்க விடுங்கள்." என்று சொன்னான். அம்மா ஏதும் புரியாமல் அப்பால் சென்று விட்டாள்.

கட்டிலில் தூங்கி விட்டிருந்த "முரளி! தம்பி!" என்று அப்பா எழுப்பினார். அவனை அணைத்தவாரே வெளியே அழைத்து வந்தார். அம்மா எல்லாமே சொல்லியிருக்க வேண்டுமென்பதை அப்பாவின் பேச்சில் இருந்து அவனால் உணர முடிந்தது. அப்பாவைக் கட்டிக் கொண்டே முரளி தேம்பினான். அப்பா அவனைக் கேட்டார், "இந்த முறையிலும் செல்வன் முதலாவதாக வந்து விடுவான் என்று பயப்படுகின்றாயா?" என்று விசாரித்தார்.

சங்கரன் அப்படிக் கேட்டதும் முரளி பலமாக அழுது கொண்டே "இனிமேல் அவனை வெல்ல

என்னால் மட்டுமல்ல, யாராலும் முடியாது. அவன் கார் விபத்தில் செத்து விட்டான் அப்பா!.” அப்பாவுக்கு மகனின் வேதனை புரிந்தது. திகைப்புடன் மகனை ஆறுதலாக அணைத்துக் கொண்டார்.

ஒவ்வொரு முறை குயில் கூவுவதைக் கேட்கும் போதும் காகங்களுக்கு நன்றி சொல்லுங்கள்.
-எழுத்தாளர் இறையன்பு-

வாழ்வில் மறந்து விட வேண்டிய விவசாயங்களை அசை போட்டுக் கொண்டு வாழ்வது ஆரோக்கியமானதல்ல. அவைகளே போட்டி பொறுமை பூசல்களைக் கிளப்பி விடக் கூடியது.

அகந்தை

அருச்சனனும் கண்ணனும் மைத்துனர்கள். நண்பர்களும் கூட. அருச்சனன் கண்ணனோடு ஒன்றாகச் சந்தித்து உரையாடினார்கள். அப்போது திடீரென அருச்சனன் மௌனமானான். அப்போது கண்ணன், “அருச்சனா! என்ன திடீரென்று யோசனையில் ஆழ்ந்து விட்டாய்?” என்று அருச்சனனைப் பார்த்துக் கேட்டான்.

அருச்சனன் கண்ணனிடம், “கண்ணா, இராமனை எல்லோரும் கோதண்டம் என்னும் பெரிய வில்லை வளைத்த வில்லாளி என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பெரியவீரன் ஏன் இலங்கைக்குச்

செல்லும் வேளையில் குரங்குகளைக் கொண்டு மண்ணால் அனை கட்டினான். நானானால் அம்பினாலேயே அனை கட்டியிருப்பேன்.” என்று கூறினான்.

கண்ணன் அருச்சனனைப் பார்த்து மெல்லப் புன்னகைத்தவாரே “அருச்சனா, எனக்கும் கூட அவனது செயல் திறமையானதாகத் தெரியவில்லை. நீ திறமையான வில்லாளி. ஜமுனை நதியில் மேல் உன் அம்புகளால் பாலம் அமை பார்க்கலாம்.” என்றான். அருச்சனனும் ஜமுனை நதியின் மேல் அம்புகளால் பாலம் அமைத்தான். “அட்டா, அற்புதம்! அற்புதம்! கண்ணன் பாராட்டினான்.

பின் “அருச்சனா! இப்பாலத்தின் உறுதியைப் பரீட்சித்துப் பார்க்க வேண்டாமா? இராமனோடு வாழ்ந்த குரங்குகளில் ஒன்றை எனக்குத் தெரியும். அதை அழைத்து இந்தப் பாலத்தைப் பரீட்சித்துப் பார்ப்போமா?” என்றான் கண்ணன். அருச்சனனும் “சரி, உனது விருப்பம்.” என்றான். கண்ணனும் அனுமனை மனத்தில் நினைத்தான். அனுமனும் தோன்றினான்.

தன் முன் தோன்றிய அனுமனை பாலத்தின் மேல் நடக்கும்படி கணனை சொன்னான். அனுமன் கால் வைத்ததுமே பாலம் உடைந்து விழுந்து விட்டது. அனுமன் பலமாகச் சிரித்தான். பின் அருச்சனனைப் பார்த்து, “அருச்சனா! நான் அடியெடுத்து

வைக்கும்போதே விழுந்து விட்ட பாலத்தில் வானரசேனை எப்படி பாலத்தில் ஏறிக் கடக்க முடியும்?" என்று கேட்டான்.

அருச்சனனுக்கு அவமானமாக இருந்தது. "வெறுமே ஒரு குரங்கு என்னைக் கேலி செய்கிறதே!" மைத்துணின் வேதனை கண்ணனுக்குப் புரிந்தது. கண்ணன் அவனைப் பார்த்து, "அருச்சனா! இன்னொரு தரம் முயற்சி செய்து பார்." என்றான். அருச்சனனும் மனதில் கண்ணனைத் தியானித்துக் கொண்டே அடுத்த முறை பாலத்தைக் கட்டினான். அனுமன் அப்பாலத்தில் ஏறினான். ஓடினான். தாமதீம் என்று குதித்தான். எதுவுமே நடக்கவில்லை.

அனுமன் கண்ணனை வணங்கி விட்டுச் சென்று விட்டான். அருச்சனனும் மைத்துணை வணங்கினான். கண்ணன் அருச்சனனை நோக்கி, "மைத்துனா! முதல்தடவை பாலம் அமைத்தபோது உன்னிடம் வீரன் என்னும் அகங்காரம் இருந்தது. திரும்பவும் பாலம் அமைக்கும்போது உன்னிடம் அது இருக்கவில்லை. அதனால் தான் அனுமன் முன்பு ஏறியபோது அது தகர்ந்து விழுந்து விட்டது. எக்காரியத்தைச் செய்யும்போதும் அகந்தை கொண்டு செய்வதனால் பயனில்லை."

போட்டி முடிவு:

வினாவிடை:

19.11.98 க்கான விடை: 1.டென்மார்க், 2.வாடிகன், 3.ஸ்வட்லானா, 4.ராடன், 5.சால்மன்.

19.2.99 க்கான விடை: 1.பீட்டல், 2.இத்தாலி, 3.சகாரா, 4.கியாட், 5.காஸ்பியன்.

சொற்களைக் கண்டு பிடியுங்கள் முடிவு:

இ-வ:

வஞ்சனை, சிறப்பு, புறம், புதினம், தினம், பானை, அப்பா, அப்பாவி, பாவி, செல், வாக்கு, செல்வாக்கு, குபேரன், பேரன், வம், வம்பு, புலி, சமரசம், ரசம், மசி, பரிசோதனை, சோதனை, கண், கண்டி, லகு, பதை, கட்டளை, பதி, திம்பு, புரி, சிலை, அரி, தாரம், அரிதாரம், வரி.

வ-இ:

சினை, தண், தண்டனை, திபு, புரை, தும்பி, தும்பிக்கை, பன், வால், செடி, சலி, வலை, பசி, மதி, கைவிலங்கு, விலங்கு, குலம், மதை, தை, தாரி, தா,

மே-கீ:

அடி, வதி, கரை, செம்மண், மண், சதி, பால், புசி, வாலி, சரி, பாக்கு, குமரி, மரி, தங்கம், புடம், வகை.

கீ-மே:

அவரை, கதி, வடி, அரை, பரண், செப்பு, தாதி, புல், பாதி, ரம்பம், பலி, வாவி, புதை, சக்கை, பினை, வரி, சுரம், விலை, பச்சளை, சனை, பந்தம், தம்.

ஒன்றுக்கு மேல்பட்ட சொற்கள்:
பா, வா, கை, பே, தா, கம், பரி.

எழுதியவர்கள்:

- 1.சிவகாந் சிவராஜா Duisburg
  - 2.பிரகாஷ் கந்தவனம் Norway
  - 3.சிந்துஜா செல்வராசா Düsseldorf
  - 4.மகிழினி பரமசிவம் Düsseldoef
  - 5.ஜெயமாலா இரத்தினசபாபதி Eschelbronn
  - 6.மஞ்சளா சிவசம்பு Lohmar
  - 7.கதர்சன் பாலராஜ் Frankfurt
  - 8.சுஜீனா சண்முகலிங்கம் Clausthal
  - 9.சுஜீவ் சண்முகலிங்கம் Clausthal
  - 10.சுகீவன் சண்முகலிங்கம் Clausthal
- இம்முறை பங்கு பற்றிய அனைத்துச் சிறுவர்களுக்கும் கடந்த கால ஆசிரியரின் ஐந்தாவது நினைவுப் பரிசாகப் புத்தகங்கள் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

ஒளவையார்

புலவர்கள் அரசர்களையும், செல்வர்களையும் புகழ்ந்து பாடிப் பரிசு பெற்ற காலம் ஒளவையார் வாழ்ந்தகாலம். ஆனால் ஒளவையார் அதற்கு நேர்மாறாக இருந்தார். ஒளவையார் அரசர், செல்வர், படித்தவர், பாமரர், ஏழை என்று எந்தவிதமான பாகுபாடும் இல்லாதவர். அது ஒளவையாரின் தனிப்பண்டு. பசித்தால் ஏழை வீட்டுக் கஞ்சியும் உண்பார். அரசனோடு சேர்ந்து அறுசுவை உணவும் உண்பார். கர்வமற்ற ஒரு புலவர். அதே வேளையில் மற்றைய புலவர்களின் கர்வத்தையும் எடுத்தெறிந்து பேசவார்.

இதனால் தான் வாழ்ந்த காலத்தில் அவர் பெருமையோடு வாழ்ந்த காலத்திலேயே, சில புலவர்களால் இகழப்பட்டவராகவும் வாழ்ந்தார். ஒளவையை இழிவு படுத்த எண்ணிய புலவர் ஒருவர் தமது கையில் மண்ணை எடுத்துப் பொத்தி வைத்துக் கொண்டார். பின் தன்கைக்குள் வைத்திருக்கும் பொருளைப் பற்றிப் பாடும்படி ஒளவையாரைக் கேட்டார்.

ஒளவையாருக்குப் புலவர் தன்னைக் கேவலப்படுத்துவது புரிந்தது. அவருக்குப் பதில்

சொல்லும் அதேவேளையில், அவருடைய
செருக்கையும் அடக்க வேண்டும் என்று எண்ணினார்.
அதற்காக, அவர் பாடிய பாடல் இது.

“கற்றதுகைம் மண்ணளவு கல்லாது உலகளவு என்
உற்ற கலைமடந்தை ஒதுகிறாள்.- மெத்த
வெறும் பந்தயம் கூற வேண்டாம் புலவர்
எறும்பும் தன் கையால் என் சாண்.”

“ஜ்யா புலவரே! நான் உமது கையிலிருக்கும்
அளவுக்குத் தான் கற்றவள். இன்னமும் இந்த
உலகத்தில் கற்பதற்கு நிறைய இருக்கின்றது.
அதனால் கலைத் தெய்வமாகிய சரஸ்வதி
இப்பொழுதும் தான் பெற்றுக் கொண்ட அறிவு ஒரு
கைபிடி மண்ணளவே என்று எண்ணுகிறாள்.
கற்கவேண்டியவை உலகில் நிறைய இருக்கிறது
என்று ஏட்டைப் புரட்டிப் பாடத்தவண்ணமே
இருக்கிறாள்.

ஆதலால் தேவையில்லாமல் என்னுடன் போட்டி
போட வேண்டாம். மிகவும் சிறிய உயிராகிய எறும்பு
கூடத் து அதனது கையால் அளந்தால்
எட்டுச்சாணாகும். இதனை உணர்ந்து கொள்ளும்.”
என்றார். இந்தப் பாடலின் மூலம், எப்படிப்
பாடத்தவர்களாக இருந்தாலும், மற்றவர்களை
மதித்துப் பழக வேண்டும் என்பதைப் புலவருக்கு
மட்டுமல்ல மற்றவர்களுக்கும் உணர்த்தியிருக்கிறார்
ஒளவையார்.

◎ தெரிந்து கொள்ளுங்கள்

கௌதமபுத்தர், மகாவீர் இருவருமே அரசு வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். புத்தர் போதி மரத்தடியில் ஞானம் பெற்றார். மகாதேவர் அசோக மரத்தினடியில் இருந்து ஞானம் பெற்றார். இருவருமே இந்து சமயத்தில் பிறந்தவர்கள். இந்து சமயச் சீர்திருத்தவாதிகள். இச் சீர்திருத்தம், புத்தரிடம் இருந்து புத்தசமயத்தையும், மகாவீரரிடம் இருந்து சமணசமயத்தையும் ஏற்படுத்தியது.

புத்தர் பிறந்த இடமாகிய லும்பிணி, ஞானம் பெற்ற இடமாகிய புத்தகாயா, நிர்வாணம் அடைந்த குசிநாகரம் ஆகியவை பெளத்தர்களால் புனிதத்தலமாக மதிக்கப் படுகின்றன. மகாவீர் வாழ்ந்து ஞானம் பெற்ற சமதாமலை, மறைந்த இடமாகிய பாவபுரி சமணர்களின் (ஜௌன் மதத்தினரின்) புனித இடங்களாகக் கருதப்படுகின்றன.

புத்தசமயத்தை உலகில் பரப்பியவன் மௌரிய குலத்து மன்னனான அசோகச் சக்கரவர்த்தி தான். புத்தசமயத்தில் தியானமுறையைப் பரப்பியவர் தமிழ் அரசரேயாவார். கி.பி 522இல்

போதித்ரமர் என்ற காஞ்சி இளவரசர் சான் என்னும் புத்த தர்மத்தைச் சீணாவில் பரப்பியதற்கு வரலாறு உண்டு. இம்மதம் ஐப்பான், பிலிப்பைன்ஸ் போன்ற நாடுகளுக்கும் பரவின. போதி தர்மரின் உருவச்சிலைகள் இன்றும் சீணாவில் காணப்படுகின்றன.

நாட்டுக் கொடிகள், விளையாட்டுக் கழகக் கொடிகள், என்று கொடிகள் பலவிதமாகப் வழக்கத்தில் இருக்கின்றன. ஆனாலும் கொடிகள் எப்போதிருந்து வழங்கி வருகின்றன என்று அறிய முடியவில்லை. பழைய காலத்தில் மிருகங்களின் தோல்களையும், பறவைகளின் இறகுகளையும் பயன்படுத்தினார்கள்.

கி.மு 1100 அளவில் வர்ணத்துணிகளைப் பயன்படுத்தினார்கள். ஆயினும் கொடியில் சின்னங்களைப் பொறித்துப் பயன்படுத்தியவர்கள் சீனர்களே. நீண்ட காலமாக ஒரே கொடியைப் பயன்படுத்துவது டென்மார்க் தான் (1219). லிபியா நாட்டின் கொடி பச்சை நிறத்துணி தான். சைப்பிரஸ் நாட்டுக்கொடியில் நாட்டின் படம் பொறிக்கப் பட்டுள்ளது.

“இந்த நன்றி உனக்குத்தான்”

கோடை காலமானது -வானின்
 கோலம் மாறி விட்டது!
 வெப்பக் காற்று வீசிற்று - மரங்கள்
 வாடி வதங்கலாயிற்று.
 பாறை ஒன்றின் மீதிலே
 படர்ந்த பச்சைக் கொடியும்தான்
 பூத்த பூக்கள் தன்னுடன் -துடித்துப்
 பதைத்துத் சுருண்டது.

காற்றுடித்த வேளை வானில் -ஒரு
 கறுத்த மேகம் ஓடிற்று.
 பச்சைக் கொடி அதனிடம்
 பதைபதைத்துப் பேசிற்று,
 “மேகமண்ணா! மேகமண்ணா!-வெப்பத்தால்
 வெதும்பி விட்டேன் பாரண்ணா!
 கோடி புண்ணியம் உனக்கண்ணா!
 குளிர் மழையைத் தா அண்ணா!”

குனிந்து பார்த்த மேகமும்
 கொடியைப் பார்த்துப் பேசிற்று,
 “அலுவலாகப் போகின்றேன்
 அதுவரையில் பொறுத்திரு!”
 அடுத்த நாளும் வந்தது -திரும்பி
 அந்த மேகம் வந்தது
 பாறை நோக்கிப் பார்த்தது -பின்
 பதறித் துடித்து அழுத்து!

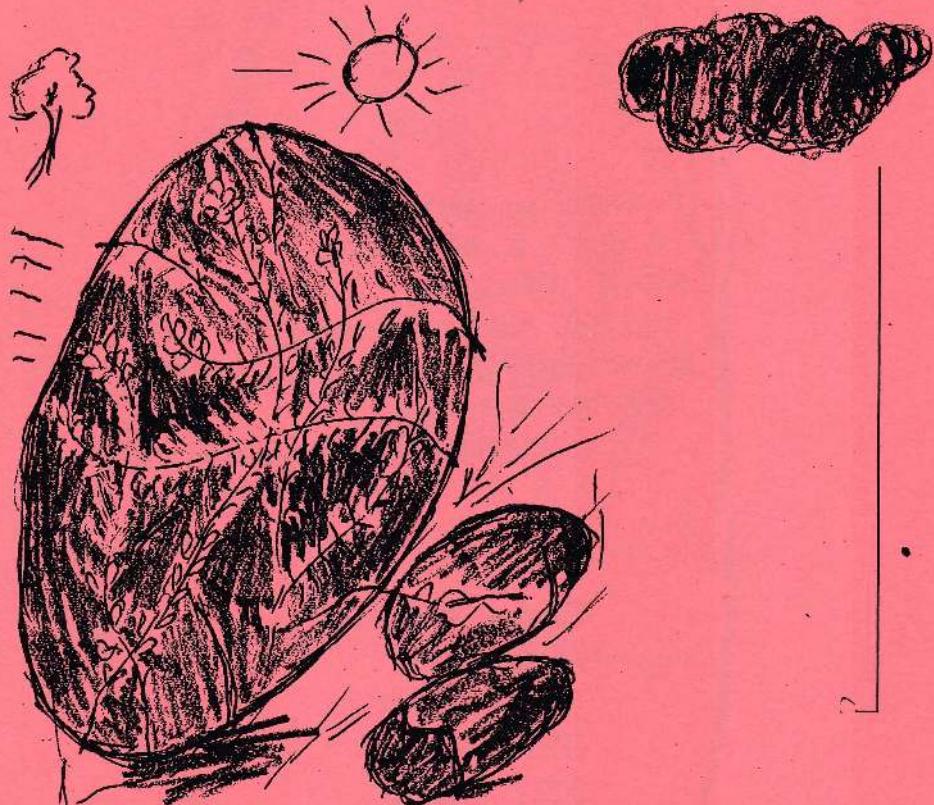
அழுத கண்ணீர் தானுமே -நிலத்தில்
 மழைத்துளியாய் விழுந்தது.
 அதனைப் பாறை பார்த்தது. -பின்
 அதனைப் பார்த்துக் கேட்டது,
 “உதவி கேட்ட வேளையில்
 ஒடி விட்ட மேகமே!
 இறந்து விட்ட கொடி -உன்னை
 இரந்து தானே கேட்டது,

அந்த நேரம் உதவியிருந்தால்
 அழகுக்கொடியும் இறக்குமோ?
 இன்று இங்கு வந்து நீ
 இதயம் நொந்து கொள்கிறாய்!
 தேவையான போதுதான் -உதவித்
 தேவை யார்க்கும் உலகிலே!
 தேவையற்ற வேளை -உதவி
 தேவையில்லை யார்க்குமே!

இன்று விடும் துளியையே
 இரங்கி நேற்றுக் கொடுத்திட்டால்,
 இன்று கொடியும் வாழுமே! -அதன்
 இதயம் உன்னை வாழ்த்துமே!”
 பாறை கூறி முடித்தது -மேகம்
 பதறித் தூடித்து அழுதது.
 “பாவம்! கொடி என்னையே
 பரிதவித்துக் கேட்டதே!
 யாவி! தானே நானும்” என்று
 பதைத்து விம்மி அழுதது.

அழகழகாய் மழைத்துளி- தரையில்
 அடுத்தடுத்து விழுந்தன.
 தரையும் நனைந்து போயிற்று.
 தாவரங்கள் மகிழ்ந்தன.
 அழகழகாய் இலை சிலிர்த்து
 அதற்கு நன்றி சொல்லின!.

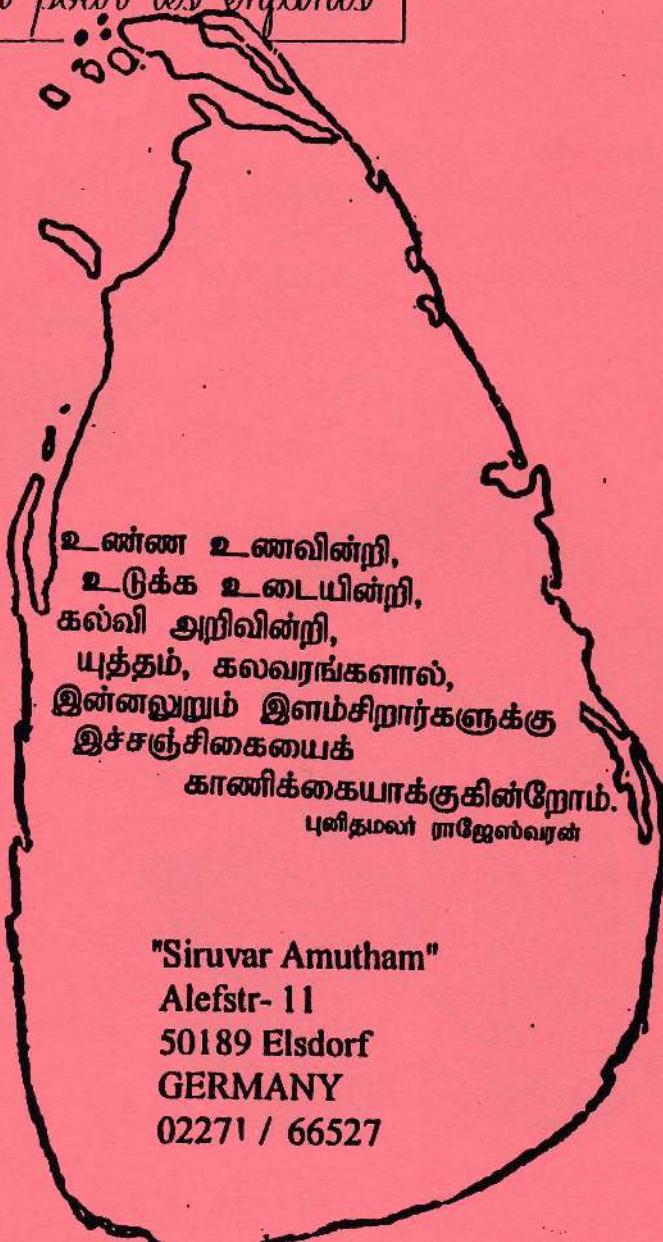
அந்தக் காட்சி கண்டதும்
 அழுகை தன்னை நிறுத்தியே, “கொடியே
 இந்த நன்றி உனக்குத்தான்” என்று
 இறுதி வணக்கம் செலுத்திற்று.
 -புலவர் பூங்கோதை-

Nectar für die Kinder

Nectar pour les enfants

Nectar
for the
childrens

உண்ண உணவின்றி,
உடுக்க உடையின்றி,
கல்வி அறிவின்றி,
யுத்தம், கலவரங்களால்,
இன்னலுறும் இளம்சிறார்களுக்கு
இச்சஞ்சிகையைக்

காணிக்கையாக்குகின்றோம்.

புனிதமல் ராஜேஸ்வரன்

"Siruvar Amutham"

Alefstr- 11

50189 Elsdorf

GERMANY

02271 / 66527